

1953 13/11 29: 1. Beh. af F. t. L. om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps m. m. 1954

[Alsing Andersen.]

indirekte opmuntrer militaristiske Kredse i Udlandet. Jeg føler mig overbevist om, at det overvældende Flertal her i Rigsdagen og i alt Fald ude i Befolkningen paa det allerskarpeste vil afvise saadanne selvbestaltede Forsøg fra militaristiske Kredse i Udlandet paa at mobilisere Danmark og gøre de smaa Lande til Stødpudestater mellem de store Magters Interesser. Det giver et Perspektiv af, hvad et dansk Forsvarsberedskab, naar det eksisterer, kan bruges til, og det er værd at fremhæve dette og betone dette. Jeg tror, at Befolkningen med Interesse vil lægge Mærke til den Slags Ting.

Man har jo ogsaa forsøgt i den senere Tid at mobilisere Skandinavien, for ikke at sige at mobilisere Skandinavismen. De ærede Medlemmer Hr. Holger Andersen og Hr. Christmas Møller har sagt, at her jo ikke er Tale om Forsvarsforbund, om Militæralliancepolitik eller den Slags Ting, det hele er ganske uskyldige Samtaler paa den hyggelige og fornøjelige Maade, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu er i Stand til at føre disse Forhandlinger. Jeg tror, det ærede Medlem vil sprede Skuffelse i vide Kredse, hvis det virkelig ikke er andet end tilfældige Samtaler, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller tilsigter. Jeg skal i saa Henseende henvise til en Artikel, som Kaptajn Godfred Hansen skrev i „Nationaltidende“ for nogen Tid siden. Jeg gør opmærksom paa, at Kaptajn Godfred Hansen altsaa har misforstaaet det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, for han skrev udtrykkeligt: Det er en glimrende Idé, og der er ikke noget mere naturligt end en Militæralliance mellem de skandinaviske Lande, og han opruller, hvor glimrende det vil være for Finland, naar den svenske Hær kan opmarchere et Sted, den norske et andet Sted, og den danske og den svenske Flaade i Fællesskab kan frigøre den finske Flaade o. s. v., o. s. v. Ja, Kaptajn Godfred Hansen gaar endda saa vidt at inddrage Island i dette fællesnordiske Forsvarsforbund, saa man ser, at Perspektivet udvider sig og bliver ganske hyggeligt efterhaanden.

Jeg vil endvidere henvise til det Foredrag, som Redaktør, Professor Segerstedt fra Göteborg holdt her i Byen. Dette

Foredrag var en Skuffelse for de konservative Blade, man havde egentlig ventet sig noget ganske andet, men Redaktør Segerstedt har indhentet det forsømte; han har ved senere Artikler nærmere udpenslet, hvad det var, han tænkte paa, selv om han ikke sagde det i sit Foredrag hernede, og det gaar netop ogsaa ud paa, at det er et Forsvarsforbund, praktisk Skandinavisme paa dette Omraade, som maa være det afgørende. Saa snart man havde offentliggjort denne Artikel, kom den jo ogsaa passende udstyret i de konservative Blade her i Danmark. Man tog ikke Afstand derfra i den konservative Presse; man gav heller ikke direkte Tilslutning, det skal jeg indrømme, men man valgte en anden Fremgangsmaade, som i sig selv er Indicum nok. Man kastede sig over det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen og haanede ham paa det forfærdeligste i en ledende Artikel i „Nationaltidende“, fordi han som Skandinavisme kun kunde tænke sig Universitetssamarbejde, Udveksling af Feriebørn, og hvad det nu kunde være. Nej, Professor Segerstedt havde i den sidste Artikel aabenbart sagt det rigtige.

Jeg vil endvidere gerne henvise til en anden Episode, som tydelig viser, hvilket Perspektiv der aabner sig, og hvad det er, man venter af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers nordiske Konference. Jeg maa atter her, hvad jeg haaber det ærede Blad ikke tager mig ilde op, vende mig til „Nationaltidende“, som har en meget ivrig militær Medarbejder, Oberst Lassen. Oberst Lassen var i 1926 inde paa dette Problem, og han og en svensk Officer satte hinanden i Sving, kan man næsten sige, ved Artikler i danske og svenske Blade om, hvad Opgaven for skandinavisk Samarbejde paa dette Omraade skulde være. De lod Hærene marchere op, Flaaderne fare frem og Kanonerne placere, de var enige om, hvor mange Kanoner der skulde være hvert Sted, hvor de skulde staa, og hvor store de skulde være, det hele var i Orden efter de Kronikker, Oberst Lassen skrev i „Nationaltidende“. Jeg skal tillade mig at citere et karakteristisk Afsnit. Han skrev i „Nationaltidende“ for 20. Februar 1926:

„Paa Sjælland kan ca. 100 000 Mand mobiliseres, og Skaane alene kan op-